

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy (...) III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Szcześniak

Protokolant sekr.sądowy Karol Kotoński

Po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2018 r. (...).

przy udziale -

sprawy z powództwa: mał. M. K. działającej przez matkę A. B.

przeciwko: Ł. K.

o: alimenty

I. zasądza od pozwanego Ł. K. alimenty na rzecz mał. M. K. w kwocie 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie poczynając od dnia 01.03.2018r. oraz tytułem dopłaty do alimentów wpłaconych za czas 1.09.2017r.-28.02.2018r. kwotę po 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatne z góry do dnia 15-tego każdego miesiąca, do rąk matki małoletniej A. B.,

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. nie obciąża mał. M. K. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz Ł. K.,

IV. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa – Sąd Rejonowy (...);

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 589/17

UZASADNIENIE

A. B. działając w imieniu mał. M. K. w dniu (...). wniosła pozew przeciwko Ł. K. domagając się zasądzenia alimentów w kwocie 500 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 15-tego każdego miesiąca do rąk matki małoletniej. W uzasadnieniu wskazano m.in., że matka małoletniej pozostawała z pozwanym w związku do (...). Do tamtej pory pozwany płacił regularnie alimenty na rzecz małoletniej M. w kwocie po 450 zł miesięcznie. Matka małoletniej jest zarejestrowana w PUP w (...) jako bezrobotna bez prawa do zasiłku. Jej dochód stanowią: zasiłek rodzinny ok. 210 zł miesięcznie i świadczenie rodzicielskie 1000 zł miesięcznie. Miesięcznie wydatki na małoletnią wynoszą: żywność 250 zł, opłaty mieszkaniowe 150 zł, kosmetyki w tym pampersy, chusteczki, mydło, proszek i szampon 160 zł, zabawki 50 zł, ubrania 100 zł. A. B. podała, że pozwany utrzymuje się z prac dorywczych. (k.2-3)

Ł. K. w odpowiedzi na pozew – po sprecyzowaniu stanowiska w piśmie z dnia (...) (k.40-48) i na rozprawie w dniu (...). (k.60v.) – uznał powództwo częściowo, tj. do kwoty po 300 zł miesięcznie od 1.03.2018r. i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. Ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazano m.in., iż do tej pory pozwany pokrywał wszelkie uzasadnione koszty utrzymania małoletniej, ponieważ miał więcej zleceń dorywczych. Obecnie pozwany nie pracuje i nie osiąga

stałych miesięcznych dochodów. Jedynym źródłem utrzymania są prace dorywcze. Jego praca ma charakter sezonowy. Poza sezonem pracuje dorywczo lub nie zarabia w ogóle. Z uwagi na konflikt z A. B. pozwany mieszka obecnie ze swoją matką i partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania. Ł. K. podał, że zarabia obecnie ok. (...) miesięcznie z czego przekazuje matce 250 zł miesięcznie na żywność oraz 150 zł miesięcznie na opłaty. Na utrzymanie telefonu komórkowego przeznacza 30 zł miesięcznie, w sezonie wydaje ok. 150-200 zł na benzynę w związku z dojazdami do pracy. Pozwany jest właścicielem samochodu (...) rok produkcji (...) Ubezpieczenie oraz przegląd techniczny auta kosztuje 1.200 zł rocznie. (k. 22-26)

Sąd ustalił następuje

Małoletnia M. K. urodziła się w dniu (...) i jest córką A. B. i Ł. K..

(dowód: odpis zupełny aktu urodzenia małoletniej k. 15)

Oprócz małoletniej M., A. B. ma syna J. J. (1) ur. (...), na którego otrzymuje alimenty w kwocie 450 zł miesięcznie zasądzona od ojca małoletniego, a które wypłacane są z Funduszu Alimentacyjnego.

A. B. wraz z dziećmi mieszka w (...) przy ul. (...), w mieszkaniu stanowiącym jej własność. Czynsz za mieszkanie wynosi 425 zł miesięcznie, rachunek za gaz 60 zł co dwa miesiące, rachunek za prąd ok. 156 zł za 6 tygodni, rachunek za (...) z internetem 150 zł miesięcznie. Opłaca rachunek za swój telefon w kwocie 60 zł miesięcznie oraz za telefon syna w kwocie 60 zł miesięcznie.

Od 2012 r. do dnia 10 lipca 2017 r. w mieszkaniu przy ul. (...) zamieszkiwał też pozwany Ł. K..

A. B. do grudnia 2015 r. pracowała jako (...) i zarabiała ok. (...) miesięcznie. Obecnie jest zarejestrowana w PUP w (...) jako bezrobotna bez prawa do zasiłku.

Na mał. M. otrzymuje świadczenie wychowawcze 500 zł miesięcznie z programu 500+ oraz zasiłek rodzinny w kwocie 96 zł miesięcznie. Na syna J. również otrzymuje świadczenie wychowawcze 500 zł miesięcznie z programu 500+ oraz zasiłek rodzinny w kwocie ok. 118 zł miesięcznie.

Matka małoletniej oceniła, że na wyżywienie dla córki wydaje 250 zł miesięcznie, na kosmetyki 160 zł miesięcznie, na zabawki 50 zł miesięcznie, na ubrania 100 zł miesięcznie a na część opłat mieszkaniowych 150 zł miesięcznie.

Małoletnia M. ma obecnie (...). Pozostaje pod opieką matki. Od października 2017 r. małoletnia średnio raz w miesiącu uczęszcza na basen, za który opłata wynosi ok. 15 zł za jedno wejście. Od listopada 2017 r. chodzi też na zajęcia na łyżwach średnio 2 razy w tygodniu, koszt wejścia to 9 zł za bilet plus 5 zł za wypożyczenie pingwina, którego małoletnia się trzyma jeżdżąc na lodzie. Dodatkowo małoletnia od września 2017r. raz w tygodniu chodzi na kryty (...) za opłatą 12 zł za godzinę.

(okoliczności bezsporne k.2)

(dowód: decyzje Prezydenta Miasta (...) k.16,17,18,19 oraz k. 21 verte,

zeznania A. B. k.59-60,61)

Pozwany Ł. K. z zawodu (...). Od 19.04.2012r. do 28.02.2014r. prowadził własną działalność gospodarczą związaną z (...). Zamknął działalność ponieważ jej prowadzenie stało się nieopłacalne z uwagi na konieczność płacenia wyższych składek ZUS.

Od czasu zamknięcia własnej działalności pozwany pracuje w branży (...) jako (...). Praca ta ma charakter sezonowy i w okresie od października do stycznia trwa tzw. martwy sezon. W czasie trwania związku z matką małoletniej Ł. K. zarabiał ok. (...) miesięcznie. Obecnie pozwany w słabszych miesiącach zarabia ok. (...) miesięcznie, a w lepszych ok.

(...) miesięcznie, z tym, że jeśli trafi się zlecenie dotyczące remontu obejmującego również instalację elektryczną czy hydrauliczną to dochód wynosi (...) miesięcznie.

Od 7.12.2017r. Ł. K. jest zarejestrowany w PUP w (...) jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku.

Pozwany od sierpnia 2017 r. mieszka wraz ze swoją matką B. K.. Dokłada się do opłat mieszkaniowych ok. 200 zł miesięcznie oraz do zakupu żywności ok. 200-250 zł miesięcznie. Dodatkowo sam kupuje dla siebie żywność. Opłaty za mieszkanie wynoszą: czynsz ok. 320 zł miesięcznie, prąd ok. 100 zł co dwa miesiące, gaz 29 zł co dwa miesiące, (...) z internetem 59 zł miesięcznie.

B. K. prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie (...). Dochód jej firmy wynosi średnio ok. (...) miesięcznie, z czego opłaca ona składkę ZUS w kwocie 1.100 zł miesięcznie. Dodatkowo z tytułu (...)w grudniu 2017 r. zarobiła(...)netto, a w lutym 2018 r. zarobiła z tego tytułu (...)

Pozwany jest właścicielem samochodu (...) rok produkcji (...) Od 2014 r. nie użytkuje auta z uwagi na utratę prawa jazdy. Opłaca obowiązkowe OC i przegląd techniczny w kwocie 1190 zł rocznie.

Ł. K. nie ma innych dzieci. W sierpniu 2017 r. przekazał córce w prezencie dwie bluzy, trzy koszulki oraz zabawkę misia. Łączny koszt prezentów wyniósł 130 zł. W grudniu 2017 r. przekazał 30 zł na używany rowerek, który małaletnia dostała w prezencie na Boże Narodzenie 2017r. od siostry pozwanego. Przekazuje też małaletniej używane rzeczy.

Ł. K. płacił alimenty dla mał. M. K. w okresie od lipca 2017r. do sierpnia 2017r. w kwocie po 450 zł miesięcznie. Natomiast w czasie od września 2017r. do lutego 2018r. płacił po 200 zł miesięcznie.

(okoliczności bezsporne k.21,22-26,30-36,40-45,48)

(dowód: decyzja Prezydenta Miasta (...) k.46

pisemne oświadczenie z 13.09.2017r. k.47

wysokość opłaty mieszkaniowej k.53

faktura za prąd k.54

potwierdzenia przelewów alimentów k.55

zeznania świadka B. K. k.56-58

zeznania Ł. K. k.60-61)

Sąd zważyłconastępuje

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie zeznań świadka i stron procesu, które uznano za wiarygodne, gdyż były spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie, w odpowiednim zakresie, w stosownych dokumentach urzędowych i prywatnych, których domniemanie autentyczności wynikające z art. 245 kodeksu postępowania cywilnego – a w odniesieniu do dokumentów urzędowych również zgodności z prawdą tego co zostało w nich zaświadczone, wynikające z art. 244 kpc – nie zostały podważone.

Na mocy z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte w pozwie i innych pismach procesowych, oraz przytoczone w ramach informacyjnego wysłuchania stron, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym zgromadzonym w sprawie.

Przepis art. 128 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, że obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo.

W myśl art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W treści art. 135 kro uregulowano, że:

„§ 1. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

§ 2. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

§ 3. Na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają:

- 1) świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz.U. z 2016r., poz. 169 i 195), podlegające zwrotowi przez zobowiązanego do alimentacji;
- 2) świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej, o których mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej;
- 3) świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz.U. z 2016r., poz. 195);
- 4) świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 114, z późn. zm.).”

Zgodnie z w/w przepisami kwota alimentów należnych dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie a nie posiada majątku przynoszącego dochód, zależy od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości każdego z jego rodziców, albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa w odpowiednich częściach na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnych możliwości finansowych.

Oznacza to, że również pozwany powinien ponosić odpowiednią część wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem jego córki w postaci: zakupu żywienia, ubioru, zabawek, części opłat eksploatacyjnych za mieszkanie w którym przebywa, oraz innych wydatków niezbędnych do jej prawidłowego rozwoju i wychowania.

Stosownie do stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w uchwale z dnia 9 listopada 1994r., sygn. akt IIICZP 138/94, podstawę obliczenia wysokości alimentów stanowi dochód netto (a nie brutto) zobowiązanego (OSNC z 1995r. Nr 3, poz.43, glosy aprobujące: T. S. OSP z 1995r., Nr 9, poz. 194, oraz Z. K. „Monitor Prawniczy” z 1995r., Nr 4, str. 113).

Analiza materiału procesowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wskazuje, że w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego znajduje się płacenie alimentów w wysokości po 450 zł miesięcznie na rzecz małoletniej powódki.

W ocenie Sądu pozwany jest w stanie uzyskiwać wynagrodzenia przynajmniej w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, które od stycznia 2018 r. wynosi 2.100 zł brutto, tj. ok. 1.530 zł netto miesięcznie. Ponadto

w czasie gdy pozwany zamieszkiwał z małoletnią i jej matką, to zarabiał ok. (...) miesięcznie, a z zeznań pozwanego wynika, że i obecnie zdarza się osiągnięcie przez niego takiego dochodu.

Pozwany nie ma innych dzieci a więc biorąc pod uwagę jego możliwości zarobkowe jest on w stanie płacić alimenty na rzecz córki w kwocie po 450 zł miesięcznie, oraz ponosić wydatki związane ze swoim utrzymaniem.

Koszty utrzymania małoletniej podawane przez jej matkę wynoszą ok. 710 zł miesięcznie. Należy mieć na uwadze, że małoletnia M. ma dopiero (...) i zakres jej usprawiedliwionych potrzeb wyznaczony jest jej młodym wiekiem.

Wydatki powyżej kwoty 450zł miesięcznie powinny być finansowane przez matkę małoletniej – jako drugiego z rodziców – albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnej sytuacji materialnej.

Należy dodać, że kwotę 450 zł miesięcznie alimentów dla dziecka pozwany ustalił z matką małoletniej po wyprowadzce i taką kwotę 450 zł miesięcznie zapłacił on za lipiec i sierpień 2017r.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 128, 133 § 1 i 135 kro orzeczono jak w punkcie I sentencji, zasądzając po 450 zł miesięcznie od 1.03.2018r., albowiem pozwany:

- a) zapłacił po 450 zł miesięcznie za lipiec i sierpień 2017r.,
- b) płacił alimenty w okresie od 1.09.2017r. do 28.02.2018r. po 200 zł miesięcznie – i z tej przyczyny zasądzono dopłatę w wysokości po 250 zł miesięcznie w w/w okresie,

a w pozostałej części powództwo oddalono jako niezasadne orzekając jak w punkcie II sentencji.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na mocy art. 102 kpc, orzekając jak w punkcie III sentencji. W przedmiotowej sprawie każda ze stron była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika jednak tylko pozwany złożył wniosek o zwrot kosztów procesu. Ponieważ jedynym dochodem małoletniej powódki są alimenty, czyli pieniądze przeznaczone na utrzymanie dziecka, to byłoby nieuzasadnione przyznanie z tych pieniędzy zwrotu kosztów procesowych za sprawę sądową.

O kosztach sądowych orzeczono na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jt. Dz.U. z 2016r., poz. 623 ze zm.) w związku z art. 102 kpc w części dotyczącej pozwanego, a na mocy art. 113 ust. 2 i 4 w/w ustawy w części dotyczącej strony powodowej.

Rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie alimentów został nadany wyrokowi z urzędu na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc, o czym orzeczono w punkcie V sentencji.